

Egy anya átka...

Jól tudott főzni, mosni, vasalni, csakúgy égett a keze alatt a munka. A gyerekeket fölnevelte, a férjét meg korán eltemette. De Ő fölötte mintha megállt volna az idő. Elszegődött a környék leggazdagabb családjához házvezető nőnek. Ott hamar megszerették, mint család tagként bántak vele. A nagysága elhalmozta szép ruhákkal, még egy

igazi bundát is adott neki. Aztán ahogy telt az idő, lassan nyilvánvalóvá vált, hogy a család jövője egyre bizonytalanabb. Eladogatták amit tudtak, de sok mindent a hűséges öreg házvezető nőnek ajándékoztak. Aztán jött a búcsúzás napja, a család vonatra ült és kivándorolt Kanadába. A Nénikét meg fogat vitte a Szentlászlói tanyára, a Pali fiához. Jól megvolt ott, segítkezett ahol tudott. Szerették a gyerekek is a nagymamát, aki annyi történetet elmesélt nekik a hosszú téli estéken. Egyszer aztán vendégek érkeztek. A néni másik fia a Pista érkezett meg gangos feleségével, szép parádés kocsijukon. Majsán laktak egy csinos házban. Megvolt mindenük, szerették a pénzt, a vagyont.

Édesanyám aztán mit szólna hozzá ha nálunk lakna ezután ? Kérdezte az elfogyasztott finom ebéd után anyját Pista. Julis a menyé is legszebb mosolyával várta az anyós válaszát. - Ugyan minek mennék ? - Hát nem jó nekem itt ? - Jól bánnak velem, megvan mindenem ! Nem szerette a menyét, tudta hogy az csak a pénzt szereti, még csak gyereket sem szült ezért. - De azok aztán nem hagyták, addig nyaggatták amíg a mama csak beletörődött. - Édesanyám aztán üzenjen ha nem jól megy a sora, majd visszahozom, nyugtatta meg Pali, aki egyáltalán nem örült ennek a hirtelen költözésnek. Fölrakták a sok szép holmival telt ládát, ruhákat, dunnákat, párnákat. Majd a mama felkapaszkodott. Pista ostorával a két pej közé csapott és elvágattak Majsa felé.

Telt múlt az idő, hosszú kemény tél volt, a tavasz is igen késett. Pali éppen ebédelt a családja körében, amikor kutya ugatást hallott, majd kocsi zörgést, valami beszédet. Aztán a kocsi megint nagy csörgéssel elhajtott. Erre már ugyan csak kimentek hogy utánanézzenek a dolognak. Pali még megismerte a Pista bátyját, aki még csak hátra sem fordult úgy hajtott. Az ajtó mellé a fagyos földre egy huzat nélküli piszkos dunna volt ledobva. Rajta egy agyonaszott, ápolatlan, csak úgy hálóingben egy kis öregasszony, akiben az Ő anyácskáját ismerte föl. Az öregasszony a hideggel mit sem törődve lassan fölállt, és rekedt éles hangon a távolodó Pista fia után kiáltott . Légy átkozott Pista ! Az életedet ne kísérje több szerencse, házadba költözzék a halál mindörökre ! Lány átkozott, meg az a gonosz feleséged is ! A végtelen pusztán végigsüvítettek az öreg anya átkai. Aki hallotta szinte megbénult, megdermedt mint az átfagyott Szentlászlói rónaság. Bevitték gyorsan az átfagyott kis asszonyt . Meleg vízben megfürdették szépen megfésülték, tiszta hálót adtak rá. Nem szólt csak csorogtak a könnyei. Nem is evett már, csak lassan haldoklott. Egyik nap azután szekérre rakták a gyalultatlan koporsót, és csendben eltemették az Anyát akinek

megszakadt a szíve !

A temetésére a Pista még csak el sem jött.. Csak néhány hét múlva hallották a hírt, hogy a Pistára rádőlt az a fa amit éppen kiakart ásni. A felesége ki sem tudta kísérni az utolsó útjára, mert megütötte a guta, és már úgy kell etetni.

Írta Nagy Endre.